

תצד (ה) זמן מתן חרותנו כתי הריב"ש בסי' ל"ו שלא חלה הכתוב סג שבוע' ביום מתן תורה אלא ליום
חמשים לעומר ואין הכרח שיהי' ביום שנתי' בו התורה לא פתו' ולא יותר אלא שפחה לפי חשבוננו
שניסן מלא ואייר חסר יבא כן לעומ' שהחמשים בליס בו' בסיון ולזה אנו מזכירין בחפיל' זמן מ"ח יפ"ש ועיין
בדרשו' הראב"ח נפ' אמור דק קכ"ז וימ"ש בס"ג: ליל ח' של חג השבועות ממתינים לקדש עד הליל' ממס
שחס יקדש קודם הליל' יחסר מיום מ"ט לספיר' וכתיב שבוע שבח' חמימו' תהיינה ס"ח משאלת בנימין :
בתבו בפסקי חוס' דפ' בני העיר מה שאין קורין בשבועו שור או כשב לפי שכבר אמרוהו בפסח עם פי' הצומר
אם בוגת המו' היא ליום ב' של גלויות שבמקום כל הבכור למה אין קורין שור או כשב א"כ לא תירנו
כלום דני היכי דפ' שור או כשב אמרוה ביום ב' של פסח ה"ג כל הבכור קראוה ביום ח' של פסח ואכתי ק'
דנתי חילמיה דהאי מהאי ואם כוונתם ביום א' של עצרת ובא"י וקושיית' שבמקום פ' מתן תורה יקראוהו
שור או כשב דטפי פדיק ענין חג השבועות מצנין מ"ח לפי שאינו חג מ"ח וכדכתיב' אכתי ק' דנקרא פ' כל
הבכור ולא שייך תירונס ולכן ירא' שבוגתם לומר דביום א' של שבועות לבני גלויות במקום בחדש השלישי שהי'
להם לקרות שור או כשב ולז' תירנו שפיר דטפי פדיק לקרו' מצנין מתן תורה ולא פי' שור או כשב שכבר
נקראת בפסח וביום ב' דשבועות אה"ג דהו' מנו לקרות שור או כשב במקום כל הבכור שכל א' משחיהם יש
עניינו כג' יום אלא שנחרו העולי' נפ' כל הבכור אלא דאכתי קשיא קושיא קמיית' דכא"י אמאי אין קורין פי'
כל הבכור במקום פי' מ"ח כיון שלא קראו פ' כל הבכור ויש לומי' דפי' שור או כשב אלימי' טפי מפי' מתן תורה
לפי שבחובים עם כל קרבנו' החג משא"כ פי' כל הבכור שאין עם אלא ענין פשיית החג ולפיכך עדיפי' מינה פי'
מ"ח כיון שהחג נופלת ביום שנחנה בו תורה זהו מה שג"ל ביישוב דברי החוס': ואין אומרים חתון בו' עד הי'
בו אבל אנו נוהגים שלא לומר עד י"ג משום דעצרת נמי יש לו חשלומין כל ז' כדלית' בפ"ק דחגיגה :
אין להחצנו' ביום שבועות אפי' חעני' חלוס ס' שירי כה"ג בסס דרשו' מהרי"ל וירא' שטעמו משום דגרסי'
בפסחים נפ' אלו דברים אר"א הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכס מ"ט יום שניחנה בו תורה הוא מר בריה
דריבנא טוליה שסא הוה יתיב בתענית' לכר מעצרת' ופוריא ומעלי' יומא דכפורי עצרת יום שניחנה בו תורה
בו' מו גרסיק החס רב יוסף ביומא דעצרת' ענדי ליה עגלא חלת' אמר חי לאו האי יומא דקא גריס כמה
יוסף איב בשוק'. וכן פסק ההגה בריס סי' תר"ד לענין מעלי' יומא דכפורי שאסו' להחצנו' בו חעני' חלוס
וה"ה בעצרת' מיהו בסי' תרל"ה כתי' ואין להחצנו' כפורים מלכר חעני' חלוס ולפי"ז י"ל דדוקי' במעלי'
יומא דכפורי אין נהחצנו' חעני' חלוס משום דאיכי סכנה בדבר להחצנו' ב' ימים רזופין אבל בעצרת אדרבי'
דומה לפורים ואפשר דאף ההגה מודה בעצרת משום דיום גדול הוא שניחנה בו תורה וכסברת מהרי"ל
ופורים קיל טפי מעצרת כ"ל : ומ"ש ונ"ל הטעם בו' כמה טעם חלוס הוא זה ויותר כראי' לומי' שאובנים
מאכל חלב משום שהוא יום שנחנה בו תורה והחור' נמשלה בו כדאמרינן בפ"ק דמעני' למה נמשנו ד"ח לב'
משקין הללו במים וביין ובחלב בו' ובכל בו בס"י ו"ב מנחת' נהנו לאכול דבש וחלב מפני החור' שבמשלה נהם
כמו שכחו' דבש וחלב חמת לשונך : טעם לקריאת רוח בשבועות עיין בס' מטה משה סי' תרל"ד :
המנהג לקרות ליל ח' של חג שבועות כל הלילה והוא מיוסד ע"פ הזוהר הקרוש :